

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg kan sige, at tager man niveauet i 2001, er årsniveauet nu 75.000 over antallet af operationer i 2001. Tager vi andet kvartal i år med, har 60.000 personer valgt et andet behandlingssted end det, de oprindeligt fik tilbudt, men til gratis behandling, så det har været en kanonsucces.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er glad for, at finansministeren siger, at vi kan være enige om, at antallet af operationer steg i 2002. Pointen er jo, at det er den massive indsats, der skete under SR-regeringen med støtte fra SF, som postede mange penge ind i hospitalerne, der faktisk har dannet grundlag for den store stigning i 2002, og siden er der faktisk ikke sket noget. Antallet af operationer er stort set fladet ud, og det eneste, man hører fra regeringen, er, at den smykker sig med lånte fjer og har brugt en voldsom retorik, som om det er denne regering, der har skabt resultater. De er faktisk skabt på baggrund af de aftaler, der blev lavet i 2001.

Kl. 18.20

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil bare sige, at det er jo ikke rigtigt. Amtsrådsforeningen har jo været med til at udgive en publikation om resultatet af frit valg-ordningen med aktivitetsstyrede niveauer på sygehusene. Her står succesraten beskrevet, og selv hr. Bent Hansen, som ikke altid udtaler sig lige venligt om de initiativer, regeringen har taget, må anerkende, at det er rigtigt, at ordningen faktisk har virket. Så resultatet er en følge af de ekstra puljefølge til sygehusene, som i øvrigt er 1,2 mia. kr. i år og 1,3 mia. kr. næste år.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg har to spørgsmål, og det ene drejer sig om uligheden i samfundet. Vil finansministeren erkende, at forskellen mellem de, der tjener mindst, og de, der tjener mest i samfundet – de, der har mest at gøre godt med – er voksende, og vil regeringen gøre noget ved det?

Det andet er: Vil ministeren erkende, at regeringens politik er sådan, at når vi i dag som personer tjener 100 kr., har vi i gennemsnit 50 kr. til os selv og 50 kr. til at købe sygehuse, plejehjem,

skoler og daginstitutioner for, men at konsekvensen af den politik, regeringen står for, er, at om små 10 år vil vi selv beholde 60 kr. af hver 100 kr., vi tjener, så vi kun kan bruge 40 kr. til sygehuse, plejehjem, daginstitutioner og folkeskoler?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg skal ikke her komme med et bud på, hvordan det bliver om 10, 20 og 30 år med den vækst, der vil være i den samlede produktion, og hvordan midlerne skal fordeles mellem på den ene side den private og på den anden side den offentlige sektor. Det, der udestår, er jo den debat, der kommer om en velfærdsreform, og diskussionen om, hvordan den merværdi, der skabes i samfundet, skal fordeles.

Jeg vil blot lige nævne, at hvis man tager de disponible indkomster, er det sådan, at fra 1994 til 2001 var den årlige realvækst af den disponible indkomst for en gennemsnitlig LO-lønmodtager 1,5 pct., mens den enlige pensionist fik 0,4 pct. Men tager vi perioden 2001-2005, har realvæksten af den disponible indkomst for en almindelig lønmodtagerfamilie i gennemsnit været 2,2 pct. om året mod 1,5 pct. tidligere, og for pensionisten har den været 2,4 pct. Man skal altså ikke prøve at skabe et billede af, at den enlige pensionist har fået en mindre realvækstfremgang i denne regerings tid i forhold til tidligere, for det forholder sig lige præcis omvendt.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg kan godt høre, at finansministeren helst vil slynge om sig med tal, men kan vi ikke få det helt enkle svar: Ja eller nej? Er det sådan, at uligheden mellem de grupper i samfundet, der tjener mindst, og de, der tjener mest, vokser eller falder? Det er altså sådan, at den vokser, og er det et problem, regeringen vil gøre noget ved?

Punkt 2: Den 2010-plan, som ministeren lige før stod og roste så højt, har jo som konsekvens – det må vi vel også kunne få en indrømmelse af – at når vi i dag nogenlunde deler vores indkomst sådan, at vi bruger halvdelen på os selv og bruger den anden halvdel på velfærd, vil vi fremover bruge 60 kr. på os selv og kun 40 kr. på fællesskabet, altså sygehuse, skoler, daginstitutioner, og hvad vi ellers har brug for i fællesskabet. Det er konsekvensen af 2010-planen, og det må vi da kunne få et ja til.